C/2025/539

3.2.2025

Αναίρεση που άσκησαν στις 11 Δεκεμβρίου 2024 οι Silgan Holdings Inc., Silgan Holdings Austria GmbH, Silgan International Holdings BV, Silgan Metal Packaging Distribution GmbH και Silgan White Cap Manufacturing GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο πενταμελές τμήμα) στις 2 Οκτωβρίου 2024 στην υπόθεση T-589/22, Silgan Holdings κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-845/24 P)

(C/2025/539)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: Silgan Holdings Inc., Silgan Holdings Austria GmbH, Silgan International Holdings BV, Silgan Metal Packaging Distribution GmbH, Silgan White Cap Manufacturing GmbH (εκπρόσωποι: D. Seeliger, Y.-K. Gürer, E. Venot, R. Grafunder, H. Wollmann, Rechtsanwälte)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Οκτωβρίου 2024 επί της υποθέσεως T-589/22, Silgan Holdings κ.λπ. κατά Επιτροπής, κατά το μέτρο που απορρίπτει την προσφυγή τους·

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής C(2022) 4761 final της 12ης Ιουλίου 2022 [Υπόθεση AT.40522 – Μεταλλικές συσκευασίες (ex Pandora)] ([1])·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της δίκης ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και της δίκης ενώπιον του Δικαστηρίου.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν πέντε λόγους.

Πρώτον, όσον αφορά τις σκέψεις 33 επ. και ιδίως τις σκέψεις 39 και 40 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή της αρχής της επικουρικότητας, όπως αυτή κατοχυρώνεται στο άρθρο 5 ΣΕΕ. Κατά την άποψή τους, όταν μια εθνική αρχή ανταγωνισμού έχει επιληφθεί μιας υπόθεσης και, επιπλέον, η διαδικασία ενώπιόν της είναι σε πολύ προχωρημένο στάδιο, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μπορεί να κινήσει διαδικασία και να διεξαγάγει η ίδια την έρευνα μόνον εφόσον αυτό μπορεί να δικαιολογηθεί βάσει της αρχής της επικουρικότητας την οποία κατοχυρώνει το πρωτογενές δίκαιο. Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο όφειλε είτε να ερμηνεύσει στενά το άρθρο 11, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 ([2]) κατά τρόπο σύμφωνο προς την αρχή της επικουρικότητας είτε –επικουρικώς– να κρίνει ότι το άρθρο αυτό είναι ανεφάρμοστο λόγω παραβιάσεως της αρχής της επικουρικότητας. Εν κατακλείδι, το Γενικό Δικαστήριο έπρεπε να κρίνει ότι η Επιτροπή, κινώντας την επίμαχη διαδικασία, παραβίασε την αρχή της επικουρικότητας.

Δεύτερον, όσον αφορά τις σκέψεις 49 επ. και ιδίως τη σκέψη 66 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή της απαγορεύσεως της καταχρήσεως εξουσίας. Κατά την άποψή τους, το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να εξετάσει αν η κίνηση της διαδικασίας από την Επιτροπή ήταν πράγματι αναγκαία για τη διασφάλιση της αποτελεσματικής εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης περί συμπράξεων. Εν κατακλείδι, το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να δώσει αρνητική απάντηση και, ως εκ τούτου, να κρίνει ότι η Επιτροπή, κινώντας τη διαδικασία, ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας και, επιπλέον, παραβίασε τις αρχές της διακρίσεως των εξουσιών και του νόμιμου δικαστή.

([1]) Περίληψη στην ΕΕ 2023, C 57, σ. 5.
([2]) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).

Τρίτον, όσον αφορά τις σκέψεις 69 επ. και ιδίως τη σκέψη 78 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, οι αναιρεσείουσες προσάπτουν στο Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας. Κατά την άποψή τους, το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να εξετάσει αν η κίνηση της διαδικασίας από την Επιτροπή ήταν πράγματι αναγκαία για τη διασφάλιση της αποτελεσματικής εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης περί συμπράξεων και θα έπρεπε, εν τέλει, να δώσει αρνητική απάντηση. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να κρίνει ότι, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της υπό κρίση υποθέσεως, η Επιτροπή ανέλαβε τη διεξαγωγή της έρευνας πολύ καθυστερημένα για να μπορεί να γίνει δεκτό ότι τηρήθηκε η αρχή της αναλογικότητας. Επικουρικώς, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι τα προβαλλόμενα πλεονεκτήματα της ανάληψης της έρευνας από την Επιτροπή είναι δυσανάλογα σε σχέση με τα μειονεκτήματα που υπέστη η Silgan.

Τέταρτον, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή της αρχής της αυτοδέσμευσης της Διοίκησης στις σκέψεις 105 και 106 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης. Στη σκέψη 105 το Γενικό Δικαστήριο καταλήγει στο εσφαλμένο συμπέρασμα ότι δεν αποδείχθηκε ότι η Επιτροπή ([3]) απέκλινε από την ανακοίνωσή της σχετικά με τη συνεργασία στο πλαίσιο του δικτύου των αρχών ανταγωνισμού. Κατά την άποψη των αναιρεσειουσών, το Γενικό Δικαστήριο όφειλε αντιθέτως να κρίνει ότι δεν πληρούνταν οι προϋποθέσεις για την εκ των υστέρων ανακατανομή των υποθέσεων που προβλέπει η εν λόγω ανακοίνωση – λαμβανομένων επίσης υπόψη των σημείων 18, 19 και 54 της ανακοίνωσης– και ότι η κίνηση της διαδικασίας από την Επιτροπή ήταν πολύ καθυστερημένη για να γίνει δεκτό ότι πληρούνται οι απαιτήσεις της ανακοίνωσης.

Τέλος, πέμπτον, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή της υποχρέωσης αιτιολόγησης που προβλέπεται στο άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ. Υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε εσφαλμένα, στις σκέψεις 61 επ. και ιδίως στη σκέψη 65 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι η Επιτροπή συμμορφώθηκε προς την υποχρέωσή αιτιολογήσεως της επίδικης απόφασης. Η απλή αναφορά, στην επίδικη απόφαση, στην κίνηση της διαδικασίας κατόπιν αιτήματος της Bundeskartellamt (ομοσπονδιακής αρχής ανταγωνισμού, Γερμανία) δεν αρκεί. Το αποφασιστικό κριτήριο για την εκτίμηση της νομιμότητας της κίνησης της διαδικασίας από την Επιτροπή δεν είναι, εν προκειμένω, το αν η Bundeskartellamt ζήτησε από την Επιτροπή να αναλάβει την έρευνα, αλλά μάλλον οι λόγοι για τους οποίους η Επιτροπή δέχθηκε το αίτημα αυτό.

([3]) Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη συνεργασία στο πλαίσιο του δικτύου των αρχών ανταγωνισμού (ΕΕ 2004, C 101, σ. 43).